

ΣΥΝΤΑΞΗ
15 ΕΤΙΑ
670 ΙΚΑ

1167

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1990

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
138

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1902

Ρύθμιση συνταξιοδοτικών και άλλων συναφών θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Συνταξιοδοτικές διατάξεις δημοσίων υπαλλήλων

Άρθρο 1

Δικαίωμα σύνταξης γυναικών υπαλλήλων, τέκνων και αδελφών

1. Γυναίκες υπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, που υπηρετούν στο Δημόσιο και έχουν τρία, τουλάχιστον, παιδιά, θεμελιώνουν δικαίωμα και δικαιούνται σύνταξης με τη συμπλήρωση 20ετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, ανεξάρτητα από το χρόνο πρόσληψης και την ηλικία. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου ισχύουν και για τις υπαλλήλους που υπηρετούν κατά την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου.

Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου ισχύουν και για άνδρες χήρους με τρία τουλάχιστον παιδιά ή διαζευγμένους με τρία τουλάχιστον παιδιά, που έχουν με δικαστική απόφαση την επιμέλεια των παιδιών.

2. Στο τέλος του άρθρου 5 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 4 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«4. Τα θήλεα τέκνα και οι άπορες άγαμες αδελφές, που έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από γονείς ή αδέρφια που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα άρρενα τέκνα».

3. Στο τέλος του άρθρου 31 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 5 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«5. Τα θήλεα τέκνα και οι άπορες άγαμες αδελφές, που έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από γονείς ή αδέρφια που κατατάχθηκαν στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα άρρενα τέκνα».

4. Στο τέλος του άρθρου 6 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 6 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«6. Οι άπορες άγαμες αδελφές, που έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από αδέρφια που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά, παύουν να συνταξιοδοτούνται μετά την ενηλικίωσή τους, εκτός αν σπουδάζουν ή είναι ανίκανες για εργασία, οπότε εφαρμόζονται όσα ισχύουν για τα θήλεα τέκνα του προηγούμενου άρθρου».

5. Στο τέλος του άρθρου 32 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 7 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«7. Οι άπορες άγαμες αδελφές, που έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από αδέρφια που κατατάχθηκαν στο Δημόσιο από 1ης Ια-

νουαρίου 1983 και μετά, παύουν να συνταξιοδοτούνται μετά την ενηλικίωσή τους, εκτός αν σπουδάζουν ή είναι ανίκανες για εργασία, οπότε εφαρμόζονται όσα ισχύουν για τα θήλεα τέκνα του προηγούμενου άρθρου».

6. Στο τέλος του άρθρου 35 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (π.δ. 1285/1981 ΦΕΚ 314) προστίθεται παράγραφος 6 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«6. Τα θήλεα τέκνα και οι άγαμες αδελφές, που έλκουν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα από γονείς ή αδέρφια που έπαθαν από πολεμικό ή άλλο γεγονός εξομοιούμενο προς αυτό, το οποίο επήλθε μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης, αποκτούν το δικαίωμα αυτό με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το ίδιο δικαίωμα και τα άρρενα τέκνα».

7. Στο τέλος της παρ. 1 και μετά το τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 18 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Αν κάποιος από τα παιδιά όσων προσλαμβάνονται στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά συνάψει γάμο ή πεθάνει ή κηρυχθεί άφαντος ή ενηλικιωθεί, η σύνταξη των λοιπών δικαιούχων περιορίζεται αναλόγως, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής».

8. Στο τέλος της παρ. 1 και μετά το τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 46 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Αν κάποιος από τα παιδιά όσων κατατάσσονται στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά συνάψει γάμο ή πεθάνει ή κηρυχθεί άφαντος ή ενηλικιωθεί, η σύνταξη των λοιπών δικαιούχων περιορίζεται αναλόγως, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής».

9. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 19 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«Προκειμένου για αδελφές, που έλκουν το δικαίωμα από υπάλληλο ο οποίος διορίστηκε στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά, αν αποκατασταθούν ή εκλείψουν ή ενηλικιωθούν, η μερίδα τους προσαυξάνει τη μερίδα της μητέρας και των άλλων αδελφών».

10. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 47 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«Προκειμένου για αδελφές, που έλκουν το δικαίωμα από στρατιωτικό ο οποίος κατατάχθηκε από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά και αποκατασταθούν ή εκλείψουν ή ενηλικιωθούν, η μερίδα τους προσαυξάνει τη μερίδα της μητέρας και των άλλων αδελφών».

Άρθρο 2

Όρια ηλικίας και έτη υπηρεσίας για συνταξιοδότηση

1. Η ηλικία συνταξιοδότησης των πολιτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων όλων των ειδικών κατηγοριών, που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, πλην των στρατιωτικών, που έχουν προσληφθεί ως την 1.1.1983, ορίζεται ως εξής:

α. Αν αποχωρούν ως την 31.12.1997 και έχουν συμπληρώσει 35ετή ή 25ετή ή, προκειμένου περί γυναικών, και 15ετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, για μεν τους άνδρες το 55ο έτος της ηλικίας, για δε τις γυναίκες το 42ο, εφ' όσον έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή

πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό 50% και άνω και σε όλες τις λοιπές περιπτώσεις το 53ο.

β. Τα όρια του προηγούμενου εδαφίου αυξάνονται, για όσους αποχωρούν μετά την 1.1.1998, στο 60ό έτος για τους άνδρες και στο 50ό και 58ο έτος αντιστοίχως για τις γυναίκες.

γ. Η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται ως τη συμπλήρωση και του αντίστοιχου ορίου ηλικίας, για όσους παραιτούνται με τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση συντάξιμης υπηρεσίας, κατά τα προηγούμενα εδάφια.

Με τη λήξη της αναστολής αρχίζει η καταβολή της σύνταξης, προσαυξημένης με τις αναπροσαρμογές που μεσολάβησαν στο μεταξύ.

δ. Εφ' όσον ο δικαιούχος παραμένει στην υπηρεσία και μετά τη συμπλήρωση του συντάξιμου χρόνου, που ορίζουν οι διατάξεις του εδαφίου α' αυτού του άρθρου, το δικαίωμα σύνταξης που θεμελιώνεται κατά τις διατάξεις αυτές δεν θίγεται από την παραμονή ή από ενδεχόμενες μεταβολές που επέρχονται κατά τη διάρκεια της παραμονής αυτής.

ε. Τα όρια ηλικίας, που ορίζουν οι διατάξεις α' και β' αυτού του άρθρου, δεν ισχύουν για όσους συνεχίζουν την παραμονή τους στην υπηρεσία για 7 τουλάχιστον έτη μετά τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση συντάξιμου χρόνου υπηρεσίας.

Για τη συμπλήρωσή του κατά το εδάφιο αυτό ορίου των 7 ετών συμπεριλαμβάνονται και τα έτη που θεωρούνται και υπολογίζονται ως συντάξιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α'), όπως ισχύουν κάθε φορά.

2. Οι περιορισμοί των διατάξεων της παρ. 1 δεν έχουν εφαρμογή:

α. Για όσους απολύονται της υπηρεσίας λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας είτε αυτή οφείλεται στην υπηρεσία είτε όχι. Το ίδιο ισχύει και όταν ο υπάλληλος, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης, και αποχώρησε πριν από την ηλικία συνταξιοδότησης, εφ' όσον εν τω μεταξύ καταστεί ανίκανος κατά ποσοστό τουλάχιστον 67%. Στην περίπτωση αυτή η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που κατέστη ανίκανος.

Το ποσοστό της ανικανότητας και η ημερομηνία που επήλθε αυτή βεβαιώνονται με γνωμάτευση της Α.Σ.Υ. Επιτροπής.

β. Για υπαλλήλους παντελώς τυφλούς, παραπληγικούς και τετραπληγικούς και πάσχοντες από μεσογειακή και μικροδευκανοκυτταρική αναιμία.

γ. Για όσους απολύονται χωρίς δική τους υπαιτιότητα και

δ. Για όσους αποχωρήσουν της υπηρεσίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997 και έχουν συμπληρώσει τριακονταπενταετή τουλάχιστο συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζονται οι πλασματικές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες που λογίζονται συντάξιμες με τις διατάξεις του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 80 Α') καθώς και οι προσαυξήσεις των συντάξεων με τριακοστά πέμπτα ή πενηκοστά:

ε. Για το φυλακτικό προσωπικό των καταστημάτων κράτησης (γενικών, ειδικών, θεραπευτικών), που ασχολείται με την επίβλεψη και φύλαξη των κρατουμένων, το οριζόμενο στην παρ. 3 του άρθρου 97 του ν. 1851/1989 (ΦΕΚ 122 Α') και για τους παιδονόμους των ιδρυμάτων αγωγής ανηλικών.

3. Για τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία γέννησης του υπαλλήλου, εκτός αν αυτή δεν αποδεικνύεται, οπότε λαμβάνεται υπόψη η 31η Δεκεμβρίου του έτους που γεννήθηκε.

Άρθρο 3

Όρια ηλικίας και έτη υπηρεσίας για συνταξιοδότηση

1. Η ηλικία συνταξιοδότησης των πολιτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των ειδικών κατηγοριών, που έχουν προσληφθεί μετά την 1.1.1983, ή που προσλαμβάνονται μετά την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου είναι η υπό της παραγράφου 1 εδάφ. β' του προηγούμενου άρθρου οριζόμενη.

2. Δεν ισχύουν οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979) για τους υπαγόμενους σ' αυτό το άρθρο.

3. Οι διατάξεις των περιπτώσεων γ' και δ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και προκειμένου περί των υπαλλήλων της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου.

4. Η παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως και στους υπαγόμενους στο άρθρο αυτό.

Άρθρο 4

Τρίμηνες αποδοχές - συντάξιμος μισθός

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 57 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο μόνιμο ή ισόβιο υπάλληλο ή μόνιμο στρατιωτικό, που απομακρύνεται για οποιονδήποτε λόγο από την υπηρεσία, καταβάλλονται για τρεις μήνες όλες οι αποδοχές του, ανεξάρτητα από το αν έχει συμπληρώσει την ηλικία συνταξιοδότησης».

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο με το εξής περιεχόμενο:

«Κατ' εξαίρεση τα μισθολογικά κλιμάκια ή οι προσαυξήσεις του μισθού, που χορηγούνται στους υπαλλήλους ως κίνητρα παραμονής στην υπηρεσία, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του συντάξιμου μισθού και την αναπροσαρμογή των συντάξεων σε όσους είχαν εξέλθει της υπηρεσίας κατά το χρόνο χορήγησής τους και δεν τα είχαν δικαιωθεί ως εν ενεργεία».

3. Το μισθολογικό κλιμάκιο του άρθρου 17 του ν. 1810/1988 (ΦΕΚ 223 Α') δεν παρέχεται στους υπαλλήλους που διορίστηκαν στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά.

4. Η παρ. 3 του άρθρου 57 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι τρίμηνες αποδοχές καταβάλλονται και στη χήρα του θανόντος μόνιμου ή ισόβιου υπαλλήλου ή μόνιμου στρατιωτικού καθώς και στα τέκνα του, εφ' όσον γι' αυτά συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 5 και 31 του παρόντος».

Άρθρο 5

Υπολογισμός σύνταξης

1. Στο τέλος του άρθρου 15 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παρ. 10 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«10. Προκειμένου περί υπαλλήλων, που προσλήφθηκαν από 1ης Ιανουαρίου 1983 ή προσλαμβάνονται εφεξής, η σύνταξη υπολογίζεται ως εξής:

α. Για πραγματική συντάξιμη υπηρεσία μέχρι 25 ετών σε τόσα πενηκοστά του κατά το άρθρο 9 μηνιαίου συντάξιμου μισθού, όσα τα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τους, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 11 και 12 του νόμου αυτού.

Μετά τη συμπλήρωση εικοσιπενταετούς πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας η σύνταξη αυτή προσαυξάνεται κατά δύο πενηκοστά του παραπάνω συντάξιμου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, από του εικοστού έκτου μέχρι του τριακοστού συμπεριλαμβανομένου και κατά τρία πενηκοστά του ίδιου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, από του τριακοστού πρώτου μέχρι του τριακοστού πέμπτου συμπεριλαμβανομένου.

β. Η κατά τα προηγούμενα εδάφια κανονιζόμενη σύνταξη προσαυξάνεται κατά τόσα πενηκοστά αυτής όσα είναι τα έτη της συντάξιμης πλασματικής υπηρεσίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 11.

γ. Η σύνταξη, που παρέχεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις στο προσωπικό της παρ. 3, προσαυξάνεται κατά 10/50 του συντάξιμου μισθού του, εφ' όσον έχει συμπληρώσει εικοσαετή πραγματική υπηρεσία σε μία από τις αναφερόμενες στην παράγραφο αυτήν ειδικές υπηρεσίες.

δ. Η σύνταξη, που παρέχεται στους αναφερόμενους στην παράγραφο 5 πολιτικούς υπαλλήλους, προσαυξάνεται κατά 5/50 του συντάξιμου μισθού τους, εφ' όσον συντρέχουν και οι λοιπές οριζόμενες στην παράγραφο αυτήν προϋποθέσεις πραγματοποίησης τετρακοσίων πενήκοντα ωρών πτήσης, για τις πέραν του αριθμού αυτού πραγματοποιούμενες ώρες πτήσης και ως τη συμπλήρωση δέκα, κατ' ανώτατο όριο, πενηκοστών.

ε. Η σύνταξη των αναφερομένων στην παρ. 6 προσαυξάνεται κατά 1/50 του συντάξιμου μηνιαίου μισθού τους για κάθε πλήρες έτος υπηρεσίας στις θέσεις αυτές.

Η προσαύξηση αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τα 15/50 του συντάξιμου μισθού του βαθμού τους, επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του νόμου αυτού.

στ. Οι διατάξεις της παρ. 5 εφαρμόζονται και για το αναφερόμενο στην παρ. 8 του άρθρου αυτού πολιτικό προσωπικό του πολεμικού ναυτικού, το οποίο κατά την άσκηση των καθηκόντων του πραγματοποιεί καταδύσεις επί υποβρυχίων, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων της παρ. 8.

ζ. Η σύνταξη των τακτικών, αναπληρωτών και επίκουρων καθηγητών Α.Ε.Ι., που αποχωρούν της υπηρεσίας λόγω ορίου ηλικίας ή λόγω λήξης της θητείας τους, προσαυξάνεται κατά 10% του συντάξιμου μισθού τους.

2. Στο τέλος του άρθρου 42 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 7 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«7. Προκειμένου περί καταταχθέντων ή κατατασσομένων από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά η μηνιαία σύνταξη υπολογίζεται ως εξής:

α. Για πραγματική συντάξιμη υπηρεσία μέχρι 25 ετών, σε τόσα πεντηκοστά του κατά το άρθρο 34 μηνιαίου συντάξιμου μισθού, όσα τα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τους, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 36, 37, 40 και 41 του νόμου αυτού.

Μετά τη συμπλήρωση εξοσιπενταετούς πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας η σύνταξη αυτή προσαυξάνεται κατά δύο πεντηκοστά του παραπάνω συντάξιμου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας από του εικοστού έκτου μέχρι του τριακοστού συμπεριλαμβανομένου και κατά τρία πεντηκοστά του ίδιου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας από του τριακοστού πρώτου μέχρι του τριακοστού πέμπτου συμπεριλαμβανομένου.

β. Η κατά τα προηγούμενα εδάφια κανονιζόμενη σύνταξη προσαυξάνεται κατά τόσα πεντηκοστά αυτής, όσα είναι τα έτη της πλασματικής υπηρεσίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 36 του νόμου αυτού.

γ. Η σύνταξη που παρέχεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις στο προσωπικό των παρ. 3 και 4 προσαυξάνεται κατά 10/50 του συντάξιμου μισθού τους, εφ' όσον έχουν συμπληρώσει εικοσαετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

3. Ανεξαρτήτως προς το χρόνο πρόσληψης, το επί του συντάξιμου μηνιαίου μισθού ποσοστό σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωσή του κατά περίπτωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου αυξάνεται κατά 1/50 για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου και μέχρι του 40ου.

4. Οι τυφλοί, που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1694/1987 (ΦΕΚ 35 Α'), δικαιούνται σύνταξη ίση με τα 50/50 του συντάξιμου μισθού τους, εφ' όσον αποχωρήσουν μετά από 20 έτη υπηρεσία. Το χρονοεπίδομα των πιο πάνω προσώπων χορηγείται με βάση τον πραγματικό χρόνο υπηρεσίας.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν ισχύουν για τους γιατρούς του Ε.Σ.Υ..

Άρθρο 6

Κρατήσεις επί συντάξεων

1. Ο τίτλος του Κεφαλαίου Δ' του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αναδιατυπώνεται ως εξής:

«ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ - ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΠΑΡΑΓΡΑΦΕΣ»

2. Το άρθρο 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων που καταργήθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 18 του ν. 1489/1984 (ΦΕΚ 170 Α') επανέρχεται σε ισχύ με τον τίτλο «Κρατήσεις επί των συντάξεων» και έχει το ακόλουθο περιεχόμενο:

«1. Στους δημοσίους υπαλλήλους, πολιτικούς και στρατιωτικούς, που διορίζονται ως τακτικοί υπάλληλοι ή κατατάσσονται ως στρατιωτικοί από 1ης Οκτωβρίου 1990 και μετά, καθώς και στους υπαλλήλους ειδικών κατηγοριών, που προσλαμβάνονται από την ίδια ημερομηνία και συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, επιβάλλεται κράτηση υπέρ του Δημοσίου για σύνταξη επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών τους ίση με το ποσοστό που ισχύει κάθε φορά για τους ασφαλισμένους στην κοινή ασφάλιση του Ι.Κ.Α.. Η κράτηση αυτή επιβάλλεται και επί των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας.

2. Ως συντάξιμες αποδοχές, επί των οποίων επιβάλλεται η κράτηση για σύνταξη, νοούνται ο βασικός μισθός, το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, το επίδομα ευδοκίμου παραμονής, όπου καταβάλλεται και η Α.Τ.Α.. Για όσους αμείβονται με ειδικό μισθολόγιο ή λαμβάνουν αποζημίωση ή έξοδα παράστασης η κράτηση υπολογίζεται επί των αποδοχών, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη για τον κανονισμό της σύνταξης ή της χορήγησής τους ή επί των αποδοχών που αντιστοιχούν σε αποδοχές κλάδου δημοσίων υπαλλήλων, με τις οποίες συνταξιοδοτούνται.

3. Η ανωτέρω κράτηση για σύνταξη καταβάλλεται και για την αναγνώριση ως συντάξιμης κάθε υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας που λογίζεται ως συντάξιμη από το Δημόσιο. Αν κάποια από τις υπηρεσίες αυτές υπολογίζεται αυξημένη στο διπλάσιο, οι εισφορές καταβάλλονται επίσης αυξημένες στο διπλάσιο.

Επίσης καταβάλλεται:

α. για τις πλασματικές υπηρεσίες, β. για τις υπηρεσίες που προσαυξάνουν τη σύνταξη κατά πεντηκοστά. Στην περίπτωση αυτή για τον υπολογισμό της κράτησης για τους υπαλλήλους, που έχουν μέχρι και είκοσι πέντε έτη υπηρεσίας, κάθε πεντηκοστό αντιστοιχεί σε ένα χρόνο υπηρεσίας, για τους υπαλλήλους που έχουν από είκοσι έξι μέχρι και τριάντα έτη υπηρεσίας κάθε έτος αντιστοιχεί σε δύο πεντηκοστά και για όσους έχουν υπηρεσία άνω των τριάντα ετών κάθε έτος αντιστοιχεί σε τρία πεντηκοστά.

4. Η αναγνώριση των ανωτέρω υπηρεσιών ως συντάξιμων καθώς και κάθε άλλης υπηρεσίας, για την οποία δεν έχει καταβληθεί η κράτηση της παραγράφου 1 και η οποία υπηρεσία υπολογίζεται στη σύνταξη, γίνεται έπειτα από αίτηση του υπαλλήλου με πράξη της αρμόδιας Διεύθυνσης Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 του παρόντος, μετά τη συμπλήρωση πλήρους πενταετούς πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας που πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 11 και 36, λαμβανομένων υπόψη και των εξαιρέσεων των άρθρων 13 και 38.

Η κράτηση ενεργείται επί των αποδοχών του χρόνου υποβολής της αίτησης για αναγνώριση. Η αναγνώριση πάντως μπορεί να γίνει και κατά τον κανονισμό της σύνταξης, ύστερα πάντοτε από αίτηση του υπαλλήλου.

5. Σε περίπτωση αναγνώρισης των υπηρεσιών των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου, για τις οποίες έχει γίνει η κράτηση της παραγράφου 1 ή έχουν καταβληθεί εισφορές κύριας σύνταξης (εργοδοτική ασφαλισμένου) σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, αυτή αποδίδεται στο Δημόσιο και ο υπάλληλος απαλλάσσεται από την καταβολή της κράτησης αυτής.

6. Σε περίπτωση αποχώρησης του υπαλλήλου από το Δημόσιο χωρίς να θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα από αυτό, το ποσό των κρατήσεων που του έχουν γίνει για κύρια σύνταξη μεταφέρεται σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, στον οποίο ασφαλίστηκε ο υπάλληλος μετά τη λύση της υπαλληλικής του σχέσης ή είχε ασφαλιστεί πριν το διορισμό του στο Δημόσιο.

7. Ως προς τα ένδικα μέσα, τον τρόπο καταβολής των εισφορών των προηγούμενων παραγράφων στο Δημόσιο, την απόδοση των εισφορών από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης στο Δημόσιο και αντίστροφα και τις λοιπές λεπτομέρειες, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 1 και 4 του ν. 1405/1983, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν προκειμένου για την αναγνώριση των προϋπηρεσιών του ιδιωτικού τομέα.

8. Η κράτηση της παραγράφου 1 επιβάλλεται και στις μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές των υπαλλήλων των νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου γενικά, που έχουν δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο καθώς και στις συντάξιμες αποδοχές οποιουδήποτε δημοσίου λειτουργού, που δικαιούται σύνταξη ή χορηγία από αυτό και αποδίδεται κάθε μήνα στο Δημόσιο.

Άρθρο 7

Συντάξιμος μισθός γενικών διευθυντών

1. Στο άρθρο 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται παράγραφοι 15 και 16 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«15. Ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξης των γενικών διευθυντών του άρθρου 78 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101) λαμβάνεται υπόψη ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου που έχουν κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία προσαυξημένος κατά το ποσοστό της παρ. 8 του άρθρου αυτού, καθώς και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στον αυξημένο αυτό μισθό και στα έτη υπηρεσίας τους. Τη σύνταξη αυτή δικαιούνται όσοι διετέλεσαν σε θέση γενικού διευθυντή επί μία τουλάχιστον τριετία, με εξαίρεση τις περιπτώσεις θανάτου ή απόλυσης λόγω νόσου ή τριακονταπενταετίας ή ορίου ηλικίας ή κατάρτησης της θέσης του.

16. Η σύνταξη των τέως γενικών διευθυντών του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ. με 1ο βαθμό και των προς αυτούς εξομοιούμενων εκπαιδευτικών υπαλλήλων ή λειτουργών αναπροσαρμόζεται με βάση το βασικό μισθό του 1ου μισθολογικού κλιμακίου προσαυξημένο κατά το ποσοστό της παρ. 8 του άρθρου 78 του ν. 1892/1990 καθώς και με το χρονοεπίδομα των ετών υπηρεσίας τους, που αντιστοιχεί στο νέο αυξημένο αυτό μισθό. Προκειμένου περί αναπληρωτών γενικών διευθυντών, το κατά τα ανωτέρω ποσοστό μειώνεται κατά 10%».

2. Η αναπροσαρμογή των συντάξεων των ήδη συνταξιούχων γίνεται αυτεπαγγέλτως ή και ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων από τις αρμόδιες διευθύνσεις συντάξεων, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχί-

ζουν από την πρώτη του μήνα, κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

Άρθρο 8

Απόλυση υπαλλήλου λόγω ορίου ηλικίας ή τριακονταπενταετίας και όριο ηλικίας πρόσληψης

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 263 του Υπαλληλικού Κώδικα (π.δ. 611/1977 ΦΕΚ 198) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι απολύονται αυτοδικαίως της υπηρεσίας όταν συμπληρώσουν το 65ο έτος της ηλικίας τους. Η παραμονή τους στην υπηρεσία παρατείνεται ως τη συμπλήρωση του 67ου έτους, εφ' όσον δεν συμπληρώνουν 35ετή πραγματική και συντάξιμη υπηρεσία».

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 264 του Υπαλληλικού Κώδικα επαναφέρεται σε ισχύ και αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι απολύονται αυτοδικαίως της υπηρεσίας όταν συμπληρώσουν τριακονταπενταετή πραγματική και συντάξιμη δημόσια υπηρεσία και πάντως όχι πριν από τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας τους».

3. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 40 παρ. Α.5 του ν. 1884/1990 (ΦΕΚ Α' 81/16.6.1990) αποκλειστική προθεσμία των τριών μηνών παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1990.

4. Εκκρεμείς αιτήσεις παραίτησεως υπαλλήλων μπορούν να ανακληθούν μέσα σε ένα μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

5. Ως όριο ηλικίας, πέραν του οποίου δεν επιτρέπεται πρόσληψη στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α., ορίζεται το 35ο έτος, προκειμένου δε για τους πτυχιούχους των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. το 37ο έτος. Ευμενέστερες διατάξεις που ισχύουν σήμερα δεν θίγονται.

Άρθρο 9

Τελικές διατάξεις - Έκταση εφαρμογής

1. Συντάξεις που τυχόν έχουν αναγνωρισθεί σε βάρος του Δημοσίου για δικαιώματα που γεννήθηκαν από υπαλλήλους που διορίστηκαν ή κατατάχθηκαν μετά την 1η Ιανουαρίου 1983, εξακολουθούν να καταβάλλονται.

2. Σε περιπτώσεις διαδοχικών προσλήψεων υπαλλήλων με οποιαδήποτε σχέση σε φορείς, στους οποίους η υπηρεσία τους αυτή αναγνωρίζεται ως συντάξιμη από το Δημόσιο, με εξαίρεση τις υπηρεσίες του ν. 1405/1983, λαμβάνεται υπόψη, για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, η τελευταία, εκτός αν η μία πρόσληψη είναι συνέχεια της άλλης ή έγινε έπειτα από μετάταξη, μονιμοποίηση κ.λπ., ή αν μεταξύ της λύσης της υπαλληλικής σχέσης και της νέας πρόσληψης δεν μεσολάβησε χρόνος μεγαλύτερος των έξι (6) μηνών.

Ο χρονικός αυτός περιορισμός δεν ισχύει προκειμένου περί πολιτικών υπαλλήλων, οι οποίοι επανέρχονται στην ενεργό υπηρεσία κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 56 παρ. 1 του Συντάγματος.

Επίσης ως ημερομηνία πρόσληψης των μονιμοποιηθέντων ή μονιμοποιούμενων υπαλλήλων του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ., που μετατάχθηκαν ή μετατρέπονται σε Ν.Π.Δ.Δ., θεωρείται η ημερομηνία αρχικής πρόσληψης.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή δεν συνταξιοδοτούνται μεν από το Δημόσιο, διέπονται όμως από το ίδιο νομικό καθεστώς βάσει ιδιαίτερων νομοθετημάτων που είτε παραπέμπουν στις διατάξεις των δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές.

4. Ειδικώς ως όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των βουλευτών, δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης ή χορηγίας, ορίζεται το προβλεπόμενο από τα εδάφια α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 2 αυτού του νόμου. Επίσης ως προς τους ανωτέρω εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παρ. 2-10 του άρθρου 1 και οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφ. γ', δ' και 3 του άρθρου 2 αυτού του νόμου. Οι διατάξεις του άρθρου 6 αυτού του νόμου εφαρμόζονται μόνο για όσους αποκτήσουν μία από τις ανωτέρω ιδιότητες μετά την έναρξη ισχύος του.

Σε κάθε περίπτωση οι κρατήσεις του άρθρου 6 του νόμου αυτού δεν επιβάλλονται στα έξοδα παράστασης των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων.

5. Στο τέλος της παρ. 7 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν εφαρμογή και για

τους επάρχους που διορίζονται ως μετακλητοί, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1416/1984 (ΦΕΚ 18) καθώς και για τις οικογένειές τους».

Η διάταξη της παραγράφου αυτής εφαρμόζεται ανάλογα και για όσους έχουν διατελέσει στις θέσεις αυτές από την έναρξη ισχύος του ν. 1416/1984 και έχουν εξέλθει ήδη της υπηρεσίας καθώς και για τις οικογένειές όσων έχουν αποβιώσει. Τα οικονομικά αποτελέσματα από τον κανονισμό και την αύξηση της σύνταξης αυτής αρχίζουν από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

6. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 12 και η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 37 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. Κάθε προϋπηρεσία στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή, αν και για όσο χρονικό διάστημα αυτή απαιτείται ως προσόν για την πρόσληψη υπαλλήλου στη δημόσια υπηρεσία, εφ' όσον ο υπάλληλος αποχωρεί τελικά από τη θέση αυτή. Σε περίπτωση διορισμού ή μετακίνησής του υπαλλήλου σε άλλη θέση, ο χρόνος υπηρεσίας, που του χρησιμοποιεί ως προσόν διορισμού σε προηγούμενη θέση, σε καμία περίπτωση δεν αναγνωρίζεται ως συντάξιμος στη νέα θέση, εκτός αν η προηγούμενη θέση αποτελεί προϋπόθεση διορισμού στην τελευταία θέση.

Ως προϋπηρεσία για την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής νοείται και η δικηγορική, η ιατρική κ.λπ. καθώς και ο χρόνος για την απόκτηση της ειδικότητας που απαιτείται ως προσόν για την πρόσληψη του υπαλλήλου. Ο χρόνος προϋπηρεσίας που προσμετράται δεν μπορεί να υπερβαίνει τη δεκαετία».

Η ισχύς της παραγράφου αυτής ανατρέχει στο χρόνο ισχύος του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243).

7. Το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 84 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν εφαρμογή και για όσους από τους υπαλλήλους αυτούς έχουν μονιμοποιηθεί με τις διατάξεις του ν. 1476/1984 (ΦΕΚ 136) ή του ν. 1540/1985 (ΦΕΚ 67) ή άλλου νόμου που παραπέμπει στις διατάξεις τους, με την προϋπόθεση ότι, στην τελευταία αυτήν περίπτωση, η μονιμοποίηση έγινε μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1990.

Όσοι επιλέξουν τη συνταξιοδότησή τους από το φορέα στον οποίο προηγούμενως έχουν ασφαλιστεί, εφ' όσον είχε διακοπεί η ασφάλισή τους σ' αυτόν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν.δ. 874/1971 (ΦΕΚ 81), θεωρείται ότι ουδέποτε έπαψαν να είναι ασφαλισμένοι σ' αυτόν, αφού καταβληθούν οι προβλεπόμενες εισφορές του εργοδότη από το Δημόσιο και του ασφαλισμένου από τους ίδιους. Όσοι υπηρετούν με σύμβαση ή προσλαμβάνονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 1990 στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. και τα άλλα Ν.Π.Δ.Δ. για τα οποία ισχύουν οι δημοσιούπαλληλικές συνταξιοδοτικές διατάξεις και ακολουθούν διοριστούν σε μόνιμες θέσεις δεν έχουν δικαίωμα επιλογής συνταξιοδοτικού φορέα, αλλά υπάγονται υποχρεωτικά στο καθεστώς συνταξιοδότησης των μόνιμων υπαλλήλων του κλάδου τους».

8. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από δημοσιούπαλληλικές συνταξιοδοτικές διατάξεις.

Επίσης έχουν εφαρμογή και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. που μονιμοποιούνται με τις διατάξεις του ν. 1874/1990 (ΦΕΚ 18).

Η προθεσμία για την επιλογή του συνταξιοδοτικού φορέα ορίζεται εξάμηνη για όσους έχουν ήδη μονιμοποιηθεί και αρχίζει από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και τρίμηνη για όσους πρόκειται να μονιμοποιηθούν και αρχίζει από την ημέρα που μονιμοποιούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Συνταξιοδοτικές διατάξεις ασφαλισμένων σε Ειδικά Ταμεία Συντάξεων

Άρθρο 10

Συνταξιοδοτικό καθεστώς ασφαλισμένων σε Ειδικά Ταμεία Συντάξεων

1. Στο παρόν άρθρο υπάγονται οι ασφαλισμένοι, για κύρια ή επικουρική σύνταξη, στα Ειδικά Ταμεία Συντάξεων του προσωπικού των Τραπεζών, του Τ.Α.Π. - Ο.Τ.Ε., του Τ.Σ.Π. - Η.Σ.Α.Π. και στην Διεύθυνση Ασφαλίσεως Προσωπικού της Δ.Ε.Η..

Ως επικουρικά ταμεία για την εφαρμογή του παρόντος νοούνται τα επικουρικά ταμεία ή κλάδοι ή λογαριασμοί που λειτουργούν με τη μορφή Ν.Π.Ι.Δ. ως και κάθε άλλος φορέας, ανεξαρτήτως ονομασίας και

Α.Τ.Α., όπως αυτό διαμορφώνεται κάθε φορά μετά την 30.4.1984.

3.α) Ως τακτικές αποδοχές για τον υπολογισμό της σύνταξης θεωρούνται ο εκάστοτε βασικός μισθός μισθολογικού κλιμακίου του ασφαλισμένου κατά το χρόνο εξόδου του από την υπηρεσία και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στο χρόνο αυτόν.

β) Η Α.Τ.Α. καθώς και κάθε άλλο επίδομα δεν λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό της σύνταξης.

4. Αξιώσεις κατά του Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α., που αφορούν την αύξηση συντάξεων από την έναρξη ισχύος του άρθρου 39 του ν. 1469/1984, παραγράφονται, εφ' όσον μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου δεν έχουν εκδοθεί αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

Εκκρεμείς δίκες σε οποιονδήποτε βαθμό και στάδιο καταργούνται.

Επιπλέον διαφορές, που καταβλήθηκαν με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις κατ' εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος, συμψηφίζονται με κάθε μεταγενέστερη αύξηση των συντάξεων.

5. Αυξήσεις συντάξεων, που έχουν χορηγηθεί κατά το χρονικό αυτό διάστημα θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν νόμιμα.

Οι αυξήσεις που χορηγήθηκαν μετά την 30.4.84 καθώς και κάθε μεταγενέστερη αύξηση προσαυξάνουν αντίστοιχα και κατά ανάλογο τρόπο και τη σύνταξη του ασφαλισμένου του ταμείου που συνταξιοδοτείται εξερχόμενος από την υπηρεσία μετά τη δημοσίευση του παρόντος άρθρου.

6. Σε καμιά περίπτωση πάντως, το ποσό του καταβαλλόμενου μηνιαίου βοηθήματος δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 61.600 δρχ. από τη δημοσίευση του παρόντος.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδονται μετά από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α.) δύναται να αυξάνονται οι χορηγούμενες από το Ταμείο συντάξεις, εφ' όσον επιτρέπει τούτο η οικονομική κατάσταση του Ταμείου.

Με την ίδια απόφαση δύναται να αυξάνεται και το οριζόμενο από τη διάταξη της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου ποσό του μηνιαίου βοηθήματος.

8. Η ισχύς των παραγράφων 2, 3 και 5 του άρθρου αυτού αρχίζει από 1.5.1985.

Η ισχύς όλων των άλλων παραγράφων αρχίζει από την ημερομηνία που ορίζεται σε αυτές, άλλως από τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 39

Παρατάξεις προθεσμιών

1. Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111) προσθεσμία υποβολής αίτησης αναγνώρισης χρόνου απασχόλησης στην αλλοδαπή, που παρατάθηκε με το εδάφιο β' της παρ. 16 του άρθρου 38 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50) μέχρι 17.3.1989, παρατείνεται για δύο χρόνια από την ισχύ του παρόντος νόμου.

2. Η προθεσμία ισχύος των διατάξεων των ν.δ. 4377/1964 (ΦΕΚ 174) 4378/1964 (ΦΕΚ 174), 4577/1966 (ΦΕΚ 230) και 4581/1966 (ΦΕΚ 236), που έληξε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 του ν. 1469/1984 την 3.8.1989, παρατείνεται για τρία χρόνια από τη λήξη της.

3. Η προθεσμία, που προβλέπεται από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 13 του ν. 1759/1988, παρατείνεται για έναν (1) ακόμη χρόνο από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Η προβλεπόμενη από την παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64) προθεσμία παρατείνεται για έναν ακόμη χρόνο από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

5. Στους απασχοληθέντες στις διπλωματικές αντιπροσωπείες ξένων κρατών ή τις διεθνείς επιτροπές ή στις ξένες αποστολές που βρίσκονται στην Ελλάδα παρέχεται νέα προθεσμία ενός έτους από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, για την αναγνώριση με εξαγορά του χρόνου απασχόλησής τους από 1.8.1951 μέχρι 23.8.1980 σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 20 του ν. 1027/1980 (ΦΕΚ 49) και εφ' όσον για την εργασία τους στους παραπάνω εργοδότες υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α..

6. Οι προθεσμίες του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 3163/1955 (ΦΕΚ 71) και του άρθρου 2 παράγραφοι 2 και 3 του ν.δ. 4579/1966 (ΦΕΚ 234) για την υποβολή αιτήσεων από τους μόνιμους γιατρούς, τακτικούς υπαλλήλους και υπηρέτες του Ι.Κ.Α., που υπηρετούν ή εξήλθαν ήδη από την υπηρεσία, καταργούνται.

7. Οι προθεσμίες που ορίζονται από την παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 680/1977 (ΦΕΚ 245) για την αναγνώριση στο Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α. του χρόνου προϋπηρεσίας στο Ι.Κ.Α. των γιατρών και ελεγκτών του Ι.Κ.Α. οι οποίες παρατάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 1393/1983 (ΦΕΚ 126 Α), παρατείνονται, για όσους μεν υπηρετούν, για δύο χρόνια από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, για όσους δε θα μονιμοποιηθούν στο μέλλον, επί δύο χρόνια από τη μονιμοποίησή τους.

Άρθρο 40

1. Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού του Θεραπευτηρίου Αθηνών «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» θεωρείται ότι συστήθηκε νόμιμα από την ίδρυσή του.

2. Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού του Θεραπευτηρίου Αθηνών «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» μετονομάζεται σε «Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Περιφερειακού Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ».

3. Το άρθρο 37 του ν. 4491/1966 (ΦΕΚ 1) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφάλισης, που αφορούν την απονομή σύνταξης και εφάπαξ βοηθήματος ως και την αναγνώριση προϋπηρεσίας, θεωρούνται εκτελεστές διοικητικές πράξεις και υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

2. Κατά των αποφάσεων αυτών μπορεί να ασκηθεί προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια και από τη διοίκηση της επιχείρησης».

4. Οι ασφαλισμένοι του καταργημένου, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 163/1975 (ΦΕΚ 199), Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Η.Ε.Α.Π.-Ε.Η.Ε., οι οποίοι εξακολουθούν να διέπονται από τη νομοθεσία του Ταμείου αυτού, υπάγονται εφεξής για όλους τους κλάδους ασφάλισης στις διατάξεις του ν. 4491/1966 (ΦΕΚ 1), όπως τροποποιημένες και συμπληρωμένες κάθε φορά ισχύουν.

5. Οι διατάξεις του καταστατικού του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Ιονικής - Λαϊκής Τράπεζας αντικαθίστανται, τροποποιούνται και συμπληρώνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου και του συμβουλίου κοινωνικής ασφάλειας.

6. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν:

α. η απόφαση 63596/Σ533/21.2.1967 (ΦΕΚ 167 Β') του Υπουργού Εργασίας.

β. οι αποφάσεις Β2/48/3/5763/8.12.75 (ΦΕΚ 1485 Β'), 48/3/3395/5.8.76 (ΦΕΚ 1022 Β') και Β2/48/3/2552/14.12.1979 (122 Β/1980) του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

γ. οι αποφάσεις Β2/48/3/2561/31.1.1983 (ΦΕΚ 37 Β'), Β2/48/3/οικ.2464/ 8.12.1983 (ΦΕΚ 706 Β'), Β2/48/3/575/18.5.1984 (ΦΕΚ 313 Β'), Β2/48/1045/5.7.1984 (ΦΕΚ 449 Β') και Φ48/3/1525/29.5.1985 (ΦΕΚ 330 Β') του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων και

δ. οι αποφάσεις Φ48/3/758/27.7.1987 (ΦΕΚ 385 Β'), διόρθωση σφαλμάτων ΦΕΚ 513 Β'), Φ48/ 1650/13.6.1987 (ΦΕΚ 430 Β'), Φ48/1201/27.5.1988 (ΦΕΚ 318 Β'), Φ48/1061/14.6.1988 (ΦΕΚ 380 Β'), Φ48/488/21.6.1988 (ΦΕΚ 414/89 Β'), διόρθωση σφαλμάτων ΦΕΚ 552 Β'), Φ48/2531/4.10.1988 (ΦΕΚ 722 Β'), διόρθωση σφαλμάτων ΦΕΚ 826 Β') και Φ48/390/3.4.89 (ΦΕΚ 334 Β'), διόρθωση σφαλμάτων ΦΕΚ 467 Β') του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

7. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 1284/1982 «Ρύθμιση ορισμένων μισθολογικών φορολογικών και δημοσιολογικών θεμάτων» προστίθεται η φράση:

«και στους παραπληγικούς ή τετραπληγικούς υπαλλήλους των ν.π.δ.δ., εν ενεργεία και συνταξιούχους, καθώς και στα πάσχοντα από τις αυτές νόσους μέλη των οικογενειών τους. Το ύψος και οι προϋποθέσεις χορήγησης είναι ίδια με αυτά του ανώτατου επιδόματος που χορηγείται στους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α.» 8. Οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 612/1977 εφαρμόζονται και στους παραπληγικούς και τετραπληγικούς τους ασφαλισμένους σε ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η παρ.5 του άρθρου 3 του ν. 1759/1988 καταργείται.

9. Τα πρόσωπα, που επικαλέσθηκαν τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1276/1982 και ζήτησαν να συνταξιοδοτηθούν από το Ι.Κ.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Καταστατικού του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρείας Δια-